

overfor denne Sag. Det kunde derfor ikke Andet end forbause mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) deraf tog Anledning til en Udtalelse imod mig, som han gav en særlig personlig Karakter. Det ærede Medlem gif i sin vilde Iver saa vidt, at han — jeg vil ikke sige overstred Reglerne for det Parlamentariske, thi saa vilde han have faaet det at vide af den ærede Formand, men han strøfede ind paa en Overtskribelse af disse Regler. — Skjøndt Rigsdagstidenden ikke foreligger trykt, tror jeg dog at citere rigtigt, naar jeg siger, at det ærede Medlem bestyldte mig for, at jeg ikke havde været ganske loyal ved min Stemmegivning over de 6 Kanoner ifjor. En Antydning af noget Lignende fremkom i alt Fald fra det ærede Medlem. (Berg: Ja!) Det glæder mig at høre, at jeg har citeret rigtigt. Det havde, — sagde det ærede Medlem, om jeg forstod ham ret, — været min Pligt i alt Fald at begjære Ordet for at vise, hvori jeg ikke var enig med de Herrer med Hensyn til Præmisserne for denne Bevilling; men jeg maa dog henstille til ærede Medlemmer, om det overhovedet er Skik og Brug her i Forsamlingen, at ærede Medlemmer træde op og udtale sig om, at de have andre Anskuelser end Forslagsstillerne med Hensyn til det, der ligger til Grund for en Bevilling, naar de forresten ere enige i selve Bevillingen. Hvis vi gjorde det, saa vilde vore Forhandlinger, der sandelig ere lange nok, faae en fabelagtig Længde. Jeg kan forstaa, at et høiere Medlem som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) selvfølgelig ikke kan tillade, at der fremsættes Anskuelser eller Præmisses om en Bevilling, som han ikke kan tiltræde; men vi lavere Medlemmer have ikke Lov til at usurpere en saadan Ret eller i den Grad at lægge Beslag paa det høie Things Tid eller anse det for tilspieligt til at høre vor subjektive Opfattelse. Men jeg skal derhos gjøre opmærksom paa, at jeg igaar gav en fuldstændig klar Fremstilling af min Stemmegivning om de 6 Kanoner, hvorfor ingen Misforstaaelse var mulig; men som Goldschmidt har sagt engang, at det Sete er afhængig af Dinene, der se, saaledes vil det ærede Medlem indrømme, at det Hørte afhænger af Drene, der høre, og det ærede Medlem hørte mig igaar med meget uwillige Dren (Modsigelse fra Berg). Jeg beder det ærede Medlem være overbevist derom; jeg skal nok levere Bewiset. Jeg udtalte igaar, at jeg vilde finde det i høieste Grad urigtigt, om vi vilde føre en offentlig Diskussion om Stedet, hvor vort Styks skal anbringes paa vore Forter; jeg udtalte, at naar de 6 Kanoner kom, saa maatte det fra alle Sider anses for ønskelig, at vi fik den størst mulige Nyttevirkning af dem, og fremdeles at jeg nærede fuld Tillid til, at den høitærede Krigsminister vilde sørge derfor, og at han i saa Henseende kunde ganske regne paa at være i god Overensstemmelse med Repræsentationen. Der var altsaa

ikke Skygge af Grund for mig til i sin Tid at motivere min Afstemning, thi naar den høitærede Krigsminister i Samraad med sine Sagtyndige havde besluttet at lægge Kanonerne paa Strickers Batteri, paa Mellemfortet, paa Kalkbrændesfortet, saa nærede jeg den Tillid, at det ogsaa var de Steder, hvor man kunde ønske dem. Det Eneste af, hvad jeg sagde igaar, som maasse kunde give Anledning til en lille Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side, var, at jeg for mit Vedkommende udtalte, at jeg havde sølt mig fuldt overbevist om, at de to Kanoner aldrig vilde komme til at ligge paa St. Kalkbrænderi; men det gjorde jeg af Grunde, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa, thi dette vedkommer ikke Sagen; jeg skal kun sige, at det laa ogsaa i det Citat, jeg oplæste igaar af den ærede Krigsministers Udtalelse, at der kunde blive Tale om en Flytning af Batteriet, og figura viser noksom, at Kanonerne ville komme til at ligge et andet Sted, nemlig paa det nye Batteri, hvorom Talen er. Jeg omtalte iøvrigt Kanonspørgsmaalet igaar kun leilighedsvis som Noget, der ikke havde med Batteriet at bestille, og hvad jeg omtalte gjaldt nærmest Batteriet og dets Beliggenhed. Nu siger det ærede Medlem, hvad Beliggenheden angaar, at den er undersøgt, at den ærede Krigsminister har sendt Ingenieur- og Artilleriofficerer ud paa Rekognoscering, at de have undersøgt forskellige Punkter og ere enige om, at af alle de Punkter, der ere undersøgte, er det, der er valgt, det forebelagtigste. Det ærede Medlem var saa god at tilføje, at den ærede Minister ikke havde sendt det ærede Medlem for Frederiksborg (Dinesen) og mig ud paa disse Undersøgelser. Jeg tror, at denne Bemærkning var overflødig. En saadan Bemærkning kan ganske vist gjøre sin Virkning, naar man staar som Høvding med en stor Fylking bag sig, der hører med Undren og stedse er paa rede Haand med Bisfald eller Smil; men naar man ikke er saa heldig at kunne faae Latteren paa sin Side, og det lykkes ikke igaar for det ærede Medlem, saa har den ingen anden Virkning end den, at man opnaar at sige et Medlem en personlig Ubehagelighed. Det var Alt, hvad det ærede Medlem opnaaede, men jeg veed ikke, om det var Hensigten. Det er i alt Fald en billig Maade at slaa sig op paa, næsten for billig. Altsaa, Sagen er undersøgt; men er der et eneste Menneske i dette Thing udenfor Udvalget, der veed Noget om denne Undersøgelse? Jeg henvendte mig igaar til den ærede Ordfører og sagde til ham, at der var sagt mig fra forskellige Sider, at man mellem 2den og 3die Behandling havde begjæret og modtaget Oplysninger fra Krigsministeren om det meget omtalte Batteri. Den ærede Ordfører svarede dertil: Ja, men de ere fortrolige. Andre ærede Medlemmer af Udvalget have en anden Opfattelse og sige: de ere ikke fortrolige, og under Forhandlingen igaar kom et Med-